

**Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns**

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrinis Nr. 106

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 94 (1983)

Svētdien, 1957. g. 11. augustā

13. gads

Rūpīgi gatavoties jaunajam mācību gadam politiskās izglītības sistēmā

Lai organizēti uzsāktu jauno mācību gadu politiskās izglītības sistēmā, nopietni un taikus jāsagatavojas. No pareiza un pārdomāta organizatoriskā darba pulciņu komplektēšanā atkarīgi mācību gada rezultāti.

Pagājušajā mācību gadā politiskās izglītības tīkls bija organizēts samērā plaši, bet darbā bija arī daudz trūkumu un liela vienpusība. No dažādiem pulciņiem un semināriem 31 pulciņos studēja lauksaimniecības ekonomikas jautājumus. Vairākos kolchozos šādas pulciņu nodarbības līdzinājās ražošanas apspriedēm, piemēram, kolchozā „Imanta” (propagandists b. Zandmans), bet nestudēja lauksaimniecības ekonomikas jautājumus šī vārda īstā nozīmē. Otrs trūkums bija tas, ka maz komunistu, komjauniešu un bezpartejiskā aktīva bija iesaistīts marksisma-lenīnisma teorijas studēšanā; nedarbojās neviens PSKP vēstures studēšanas pulciņš, nebija organizētas arī politiskolas.

Komplektējot politiskās izglītības tīklu jaunajam mācību gadam, pielaistos trūkumus nedrīkstam atkārtot. Nedrīkstam aizmirst, ka PSKP vēstures studēšana visvairāk palīdz celt pulciņu dalībnieku idejiski-politisko zināšanu līmeni, māca pareizi saprast un izšķirt katru politisku vai saimniecisku jautājumu. Kur pulciņa dalībnieku vispārējo zināšanu līmenis zemāks, ieteicams mācīties pēc politiskolu programmas, kas dod politisko zināšanu pamatu. Pagājušā gada pieredze parādīja, ka pilnīgi sevi attaisno aktualās politikas pulciņi, kuros ir vislabākās iespējas piemēroties klausītāju interesēm, prasībām un zināšanu līmenim. Šo pulciņu nodarbībās klausītāji iepazīs ar starptautisko stāvokli un svarīgākiem notikumiem mūsu zemē, ar partijas un valdības lēmumiem. Mācības palīdzēja pulciņu dalībniekiem labāk saprast tos uzdevumus, kas veicami pašu kolchozā, uzņēmumā, rūpnīcā, lai izpildītu partijas norādījumus.

Lai jaunais politiskās izglītības mācību gads sāktos organizēti, partijas un komjaunatnes organizācijām nekavējoties jāstājas pie pulciņu organizēšanas un komplektēšanas. Tuvakā laikā partijas organizāciju sekretāriem jāparunā ar visiem komunistiem, komjauniešiem un bezpartejiskiem aktīvistiem, lai noskaidrotu, kādu politiskās izglītības formu viņi šogad izvēlēties, jautājums jāapspriež arī pirmorganizācijas sapulcē. Komplektējot pulciņus, stingri jāievēro brīvprātības princips un pulciņu dalībnieku vispārējās izglītības līmenis.

Jaunajā mācību gadā pie partijas rajona komitejas darbosies PSKP vēstures studēšanas pulciņš un aktualās politikas pulciņi latviešu un krievu valodā, kā arī ekonomisko jautājumu studēšanas seminārs latviešu valodā. Šajos pulciņos varēs piedalīties pilsētā dzīvojošie komunisti, komjaunieši un bezpartejiskie aktīvist.

Jautājums par mācīšanos jaunajā mācību gadā jau ir apspriests pilsētas slimnīcas un milicijas darbinieku partijas pirmorganizācijās, kā arī kolchozos „Cīņa” un „Latvijas strēlnieks”. Pilsētas slimnīcas komunisti organizēs savā kolektīvā tekošās politikas studēšanas pulciņu, bet kolchozā „Latvijas strēlnieks” mācīsies PSKP vēsturi.

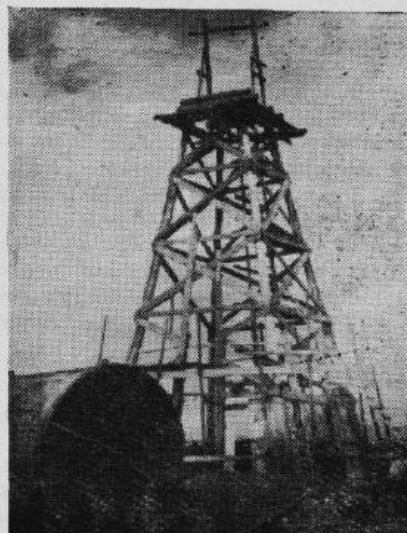
Komplektējot jauno politizglītības sistēmu, partijas pirmorganizācijas nedrīkst aizmirst komjauniešus. Arī viņi jāiesaista mācībās — pulciņos, semināros, kur tas iespējams, jāorganizē atsevišķi komjauniešu pulciņi.

Tikai savlaicīga un nopietna sagatavošanās jaunajam politiskās izglītības mācību gadam dos iespēju novērst formalismu politiskās izglītības līmeņa celšanā, marksisma-lenīnisma teorijas studēšanā un sekmes tālāku ideoloģiskā darba pacēlumu.

Būvē ūdens torni

„Rumpju” cūku novietnes apgāde ar ūdeni padomju saimniecībā „Vārme” sagādāja ne mazums pūļu. Abās kūltis atrodas ap 700 cūku, kurām diendienā vajadzīgs simtiem spaigu ūdens. To piegādāja pavisam primitīvi — ar pajūgu. Vienam cilvēkam gandrīz no rīta līdz vakaram vajadzēja vest ūdeni.

Pagājušajā rudenī specialisti no Leningradas iaurba aku. Tagad celtniecības brigades laudis beidz ūdens torņa pēdējos būvdarbus. Pievienotais jau ūdens caurules, pabeigta sūkņa montāža. Sūkni darbinās dīzeļmotors. Sūkņa telpu ziemā apkurīs. 18 m³ lielo rezervuāru piepildīs ar ūdeni dažās stundās.

Attēlā: ūdens torņa būve.

R. Veldze

Daļu ziemāju sēs jaunapgūtās zemēs

Jau pagājušā gada rudenī lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” nelielā platībā ziemājus iesēja jaunapgūtās zemēs.

— Šogad šie sējumi dos krietnu ražu, — saka kolehoza agronoms b. Tilgalis. — Mazāk par 15 centneriem no hektāra nebūs.

Šī pieredze ierosināja kolchozniekus un Kuldīgas MTS 12. traktoru brigades mehanizatorus apgūt vēl lielākas platības jaunu zemju ziemāju sējai. Kolchozā bija zeme, kur lielā mērā bija auga tikai sīki krūmi, mazvērtīga zāle. No 25 ha šādu zemju izrāva krūmus, daļu nosusināja, uzāra, sadīskoja. Šoruden šeit sēs ziemājus — galvenokārt ziemas kviešus.

Biedrs Tilgalis pastāsta, ka šogad ziemāju sėjumi caurmērā dos 13—14 cnt graudu no hektāra. Šādas ražas galvenokārt nodrošināja agra sēja. Jau 5. septembrī visi ziemāji bija apsesti. Bez tam ļoti labi bija sagatavotas papuves. Tāpēc kolehoznieki un mehanizatori apņēmušies arī šoruden ziemājus apstēt agri. Sēju paredz sākt ne vēlāk kā 25. augustā un pabeigt 10 dienās.

Atbildīgajam darba cēlīnam kolchoznieki un mecha-

nizatori gatavojušies rūpīgi. Ap 140 ha papuvju uzara jau pagājušā gada rudenī, bet pārējās — šā gada pavasarī. 205 ha meizņemto papuvju traktoriisti bb. Birze, Pūlīšs, Lapsa un citi vasarā rūpīgi kopa. Tās trīs reizes kultivēja. Tagad papuves arī pārraras. Kad papuves kultivēja pēdējo reizi, tām deva mineralmēslojumu — kaliju un superfosfātu.

150 ha papuvju saņemšanas krietnu organisko mēsli devu. Ar mehanizatoru palīdzību uz papuvēm izvests ap 500 tonnu kūtsmēslu un apmēram 1000 tonnu kūdras un avotkalņa maisījuma.

Pavisam ziemājus kolchozā šoruden sēs 230 ha platībā. Sēju apņēmušies veikt 12. brigades mehanizatori saviem spēkiem vien. Darbam viņi labi sagatavojušies. Izremontētas divas traktorvilkmes sējmašīnas. Bez tam viena sējmašīna sagatavota rezervei. Ja būs vajadzība, darbā laidīs arī to.

— Mūsu kolehozā ik gadus ziemāji dod prāvākas ražas nekā vasarājs, — saka b. Tilgalis. — Tādēļ šīs kultūras sējumus palielinām. Šogad ziemāju sėjumi kolchozā aizņems ap 32—33 procentus no visas aramzemes platības.

V. Zile

Gatavo skābarību

Lauksaimniecības artela „Komunars” kolchoznieki apņēmušies šogad sagatavot vairāk sulīgās barības. Lai šo solījumu izpildītu, kolchoznieki paraleli ražas novākšanai gatavo arī skābarību. Tā di-

vu dienu laikā kolchoznieki sagatavojuši 74 t skābarības. Skābarību gatavo no mistra un saulespuķēm. Vēlāk skābarību gatavos no āboliņa atāla un kukuruzas.

Z. Upmalis

Vēstis no druvām

Rudzi nopļauti

Labā ziemāju raža šogad nobriedusi lauksaimniecības artela „Cīņa” laukos. Kolchoznieki brigāžu ražošanas apspriedēs nolēma novākt ziemājus visāsākā termiņā — 5—7 dienās.

Pirmās brigades kolchoznieki brigadieris b. Michņeviča vadībā ziemāju pļauju uzsāka 3. augustā.

Savu apņemšanos kolchoznieki godam pilda. Pirmā brigādē rudzu pļauja pabeigta. Labi strādāja visu četru pļaujmašīnu vadītāji bb. P. Kreiders, K. Millers, J. Bullis, H. Millers. Sevišķu ievērību pelna gados vecais kolchoznieks P. Kreiders, kurš dienā vidēji nopļāva 5 ha rudzu.

Labi strādāja arī kūlīšu sējējas, kuras atsevišķās dienās sasēja vairāk nekā 900 kūlīšu katra. Brigadieris b. Michņevičs darbu labi organizēja un ziemāju novākšanā piedalījās visi — gan gados vecie kolchoznieki, gan skolnieki, studenti, lopkopes. Katru dienu rudzu novākšanā piedalījās lopkope-slaucēja Anna Jēkabsons, Alsungas vidusskolas skolniece Viktorija Jansone, Latvijas lauksaimniecības akadēmijas studente Velta Berķe, studenti Viktors Uplejs, Arvids Māls. Visi viņi regulāri pārsniedza izstrādes normas.

Līdztekus ziemāju pļaujai b. Michņevičs organizē arī lauku nogrābšanu. Nav šaubu, ka pirmā brigade uzvarēs socialistiskajā sacensībā ražas novākšanā un ar tādu pašu enerģiju ķersies pie vasarāja novākšanas.

A. Vēberis,
LKP rajona komitejas instruktors

Kolchozā „Venta”

Kolchoza „Venta” laudis ziemāju pļauju sākā pirmo rajonā. Diendienā rudzu druvā strādā 8—9 pļaujmašīnas. Kad rudzi sasniedza pilngatavību, darbā laida arī I. Kesenfelda vadīto kombainu.

Pirmie rudzu pļauju pabeidza I. brigades laudis. Šodien kolchozā beidz rudzu pļauju visā vairāk nekā 150 ha platībā. No 60 ha rudzi ievesti šķūņos. Rudzus ved ar 2 automašīnām, 12 pajūgiem un traktoru DT-54. Rudzu druvā katru dienu strādā 100—110 cilvēku.

F. Meldriņš

Vasaras brīvdienas pavada

liksmi un lietderīgi

Pionieru nometnē

Lai skolēni savu brīvo laiku izmantotu lietderīgi, Kuldīgas pilsētas skolu skolotāji nolēma pie Pionieru nama organizēt pionieru nometni. Tā sāka darboties 21. jūlijā. Nometnē darbs pa lielākai daļai tiek organizēts svaigā gaisā, saulē, ūdenī, vējā. Tiek rīkotas ekskursijas un pārgājieni ar pārnakšpošanu teltīs. Pārgājienos nometnes dalībnieki iemācās telšu celšanu, azāda gatavošanu, malkas sagādi un sasmalcināšanu, tāpat skolēni tiek iemācīti rūpēties par apkārtnes iekārtošanu un izdalīšanu, savu nometni turēšanu kārtībā.

Nometnes darbu vada nometnes vadītājs un pionieru vadītāja, bez tam vēl nometnē strādā skolotāji — pulciņu vadītāji. Darbojas leļļu teātris, deju un dramatiskais puleiņš. Katrs nometnes dalībnieks piedalās kādā savām spējam atbilstošā pulciņā. Nometnes dalībnieki piedalās arī talkās kolchozā, strādā mācību—izmēģinājumu laucīņos, sagatavo mācību uzskates līdzekļus jaunajam mācību gadam.

Nometnē skolēni tiek norūdināti, sagatavoti darbam.

Pienāca 2. augusts. Ar nepacietību gaidījām mašīnu, kas mūs aizvedīs uz vienu no skaistākajām Kuldīgas rajona vietām — Rendu. Bijām nolēmuši nometnes apmešanās vietu ierīkot pie skaistās Abavas pietekas—Ivandes upītes, kurā pie Rendas ir arī divi ūdenskrītumi. Rēdā mūs sagaidīja Rendas 7- gadīgās skolas skolotāja, kura aizveda mūsu nometnes dalībniekus uz Ivandes upītes skaistajiem krastiem. Mutuļoja ūdens upītē un strauji plūda uz savu ieteku Abavu. Sakārtotajam materiālu telšu celšanai un pioniera Viktora Ikeras vadībā tās uzcēlām. Skaistas izskatījās „zaļās mājiņas”! Sakārtotajam ugunsкура vietu un sākām vārt mūsu tradicionālo ēdienu — skābeņu zupu, kura visiem ļoti garšo.

... Visi nometnes iekārtošanas darbi veikti, nometnes vecākais aicina dalībniekus stāties ierindā nometnes atklāšanai. Atskan pionieru taures un bangu signāls, mastā uzvijas nometnes karogs. Nometnes vadītājs skolotājs Štebelis iepazīstina skolēnus ar pārgājiena darba plānu. Rēdā iepazīstināmies ar Rendas 7- gadīgo skolu, kura atrodas ļoti skaistā vietā.

Apskatījām arī kolchoza siltumnīcas, Rendas tautas na-

mu, pastu, veikalus. Pēc atgriešanās no pārgājiena dalībniekus gaidīja vakariņas, kuras visiem ļoti garšoja. Vakariņojām sēdēt zālē, šķīvļus uzliekot uz ciņa vai akmens.

Pulksten 23. bija vakara līnija, noskaidrojās, ka aktīvi ir strādājuši vairāki nometnes dalībnieki — V. Ikers, R. Šice, B. Ufincova, J. Skaters un citi.

Pārmetumus par paviršu darbu izpelnījās H. Burke, I. Dāvidsons, V. Pāvels.

Naktī telšu priekšā dega ugunskurs. Uznāca lietus, bet tas mūs nesabaidīja, jo teltīm lietus cauri netika.

Nākamajā dienā lietus lija vēl stiprāk, bijām spiesti uzturēties teltīs. Mums bija līdzīgas paņemtas interesantas grāmatas, kuras lasījām, pēc tam pārrunājām lasīto.

G. Skudra un R. Šice bija sagatavojušas pusdienas. Ēdām kartupeļus ar sviestu un gurķus. Drīz sākām gatavoties atpakaļceļam uz Kuldīgu, jo pulksten 17. mēs ar autobusu braucām mājās. Atpakaļceļā visu laiku lija, bet tas mūs neskumdināja. Bijām priecīgi par divām lietderīgi pavadītām dienām. Tās ilgi paliks mūsu atmiņā.

Alda Trubina,
pirmās vidusskolas skolniece

Nometnes dalībnieki praktiskā darbā

Bez pulciņa nodarbībām ik dienas tiek organizētas dabubre, cirka, šacha, domino, mednieku un citas spēles. Zināmu laiku skolēni pavada rotaļās un dziesmās.

Bija dienas, kad strādājām arī kolchozu tīrumos. Kolchozā „Traktorists” palīdzējām ravēt kāpostus, tīrumā strādājot iedegām saulē brūni, pēc darba peldējāmies upē. Ļoti labi garšoja pusdienas pēc

veiktā darba, kuras deva kolchozs.

Tā reizē ar atpūtu esam arī iemācījušies strādāt, norūdījuši sevi un galvenais — palīdzējuši arī kolchozom. Bez tam strādājām skolotājas Tēraudes vadībā pirmās vidusskolas mācību izmēģinājumu laucīņos, novācām upenes un jāpogas, nopļāvām laucīņos sētos zālājus, izravējām un apkopām dekoratīvo augu sek-

torā puķes un košuma krūmiņus. Palīdzām arī saviem vecākiem. Kolektīvi no nometnes gājām uz mežu ogot. Visvairāk ogu mežā salasīja A. Trubina, I. Dāvidsons un citi. Lai nākamajā gadā labāk apgūtu mācību vielu, nometnes dalībnieki sakārtoja un sala- boja uzskates līdzekļus krievu un latviešu valodās, dabas zinībās, vēsturē un ģeogrāfijā.

R. Šice,
pirmās vidusskolas skolniece

Padomju celtniecība

Labi strādā finansu-budžeta pastāvīgā komisija

Laikā un pirms termiņa realizēt finansālo maksājumu un sagādes plānu — ļoti svarīgs valsts uzdevums, par ko diendienā jācinās rajona ciemu padomēm. Tās ciemu padomes, kas darbā iesaista pastāvīgās finansu-budžeta komisijas un plašu aktīvu, to veic labi. Kā viena no šādām ciema padomēm mināma Ievkalnu ciema padome (izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Slipiņa, finansu-budžeta pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs b. Griniņš). Visi finansālie maksājumi, beidzot pirmo pusgadu, bija izpildīti par 111,3 procentiem, lauksaimniecības nodokļa — par 114,2 procentiem, bet obligātās likmētās apdrošināšanas maksājumi — par 200 procentiem.

Kā Ievkalnu ciema padome panāca šādus rezultātus?

Nenoliedzams nopelns te ir pastāvīgai finansu-budžeta komisijai, kurā ir 9 locekļi un kas savā darbā iesaistījuši plašu ciema aktīvu. Komisija strādā pēc darba plāna, ko sastāda pa ceturkšņiem. Sēdes notiek regulāri un tajās apspriež darba plāna izpildes gaitu un noklausās komisijas locekļu atskaites par doto uzdevumu izpildi. Katrs komisijas loceklis atbild par finansu darbu noteiktā vietā. Tā par lauksaimniecības arteleja „Komunars” finansu darbu atbild komisijas loceklis b. Griniņš, Kraule un Strautmane, kas regulāri apmeklē kolchozniekus, izskaidro viņiem savlaicīgas nodokļu nomaksas lielo nozīmi un noskaidro cēloņus, kāpēc viens vai otrs kolchoznieks kavējas ar nomaksu.

Tā daļa Rūpkombināta „Kal-

tiķi” ķieģeļrūpnīcas darbinieku kavējas ar pašaplikšanas maksājumu kārtošanu. Finansu-budžeta komisijas loceklis deputāts b. Krams organizēja pārrunas ar nemaksātājiem un rezultātā pašaplikšanas maksājumi tika nokārtoti. Aktīvi strādā finansu-budžeta komisijas locekle b. Strautmane, b. Žigure, Dombrovskis un citi. Komisijas darba rezultātā 3. ceturksnī lauksaimniecības nodokļa plāns izpildīts jau turpat par 50 procentiem.

Finansu-budžeta komisija rūpējas arī par citiem finansu jautājumiem — par savlaicīgu pabalstu izmaksu vien- tujām un daudz bērnu mātēm, ciema budžeta izpildi un citiem.

Zināms pārmetums jāizsaka Ievkalnu ciema padomei, kas gan sniedz palīdzību Fi-

Specialista padomi

Bekona ražošana vasarā

Ciņā par to, lai panāktu ASV gaļas ražošanu uz vienu iedzīvotāju, svarīgs faktors ir bekoncūku audzēšana. Bekona ražošanai izmanto labi nobarotus puscūkus 7—8 mēnešu vecus, caurmērā 70, bet ne vairāk kā 100 kilogramu dzīvsvārā. Pirmrindas saimniecībās augstākā labuma bekonu ražo no puscūkiem, kuri dzīvsvārā ir 90—95 kilogrami. Bekonam domātos puscūkus parasti sāk nobarot 4 mēnešu vecumā, kad tiem ir 30—40 kilogramu dzīvsvārs. Nobarošana turpinās 100—120 dienu, un perioda beigās bekoncūkas svars sasniedz 90—95 kilogramus. Nobarošanas periodā bekoncūkas pieņem diennakti par 550 un vairāk gramiem dzīvsvārā.

Pašlaik ir ļoti svarīgs bekoncūku nobarošanas periods, jo var izmantot lielākoties ganības un zaļo konveijeru, tādējādi iegūstot lētu bekona kondicijas cūkgaļu. Piemēram, padomju saimniecībā „Budeskalni” 55 procenti no dienas devas ir āboliņš, lucerna, vīķauzu un zirņu mists.

Nobarojot bekoncūkas, galvenais uzdevums ir panākt ātru svara pieaugumu, kas iespējams, vairāk turot cūkas svaigā gaisā — nometnēs vai ganībās. Tādējādi barojot, puscūki ar 100 kilogramiem dzīvsvārā dod 75 procentus gaļas. Bekona iznākums sasniedz vairāk nekā 60 procentus no dzīvsvara.

Bekoncūku barošana dod lielu peļņu. Kilograms bekona ir tikpat vērts kā kilograms speķa, bet bekona nobarošanas periods ir gandrīz par 4 mēnešiem īsāks. Bekona ražošanas paplašināšana mūsu republikas kolchozos un padomju saimniecībās ir svarīgs priekšnoteikums gaļas produktu ražošanā spraudā uzdevuma izpildei.

V. Jansons
(LTA)

Pārskats

par gaļas iegūvi rajona kolchozos uz 1957. g.

1. augustu.

Kolchozs	Iegūti cūkgaļa uz 100 ha aramzemes cūk gaļas	Iegūti viena veida gaļa uz 100 ha aramzemes cūk gaļas
„Imanta”	15,0	12,7
„Traktorists”	12,0	11,6
„Spars”	11,4	6,2
„Brīvība”	10,3	7,2
„Latvijas strēlnieks”	9,3	8,1
Ždanova v. n.	8,4	6,5
„Uzvara”	8,2	7,4
„Grauds”	8,1	8,1
„Venta”	8,0	8,9
„Sarkanā zvaigzne”	7,7	7,0
Leņina v. n.	6,3	6,3
„Aktivists”	5,9	8,7
Raipa v. n.	5,9	7,0
„Kurzeme”	5,6	5,2
„Boļševiks”	5,5	4,3
„Komunars”	5,2	5,3
„Dzimtene”	5,0	3,7
„Brīvais ceļš”	4,9	4,1
„Kommunisma ceļš”	4,7	5,2
„Sarkanais karogs”	4,6	6,1
„Ciņa”	4,5	6,5
Mičurina v. n.	4,0	5,1
Kārļa Marksa v. n.	3,6	5,4
„Socialisma ceļš”	3,4	4,4
„Jaunā gvarde”	3,3	5,9
„Proletarietis”	3,2	3,2
„Uzvaras karogs”	3,1	5,7
„Abava”	2,6	2,9
„Padomju Latvija”	2,5	4,2
Lisenko v. n.	2,0	4,2
„Leņina ceļš”	1,8	3,4
„Kopdarbība”	0,98	1,9

Piezīme: kolchozos Leņina v. nos. un „Boļševiks” gaļas iegūst mazāk nekā iepriekš publicēta tāpēc, ka iepriekšējās ziņas bija nepareizi nodotas no kolchoziem.

Pārskats

par olu iegūvi rajona kolchozos laikā no 1. janvāra līdz 1. augustam 1957. g.

Kolchozs	Iegūti olu uz 100 ha aramzemes olu	Iegūti olu no vienas dējējas
„Dzimtene”	9639	99
„Grauds”	8437	93
„Socialisma ceļš”	8148	79
Mičurina v. n.	8103	88
„Kurzeme”	8080	100
Kārļa Marksa v. n.	7471	73
„Komunars”	7070	116
„Brīvība”	7066	90
„Imanta”	6840	94
Lisenko v. n.	6781	86
„Spars”	6367	93
„Uzvaras karogs”	6335	74
„Sarkanā zvaigzne”	6311	93
„Latvijas strēlnieks”	5705	45
„Venta”	5499	125
„Traktorists”	4815	66
„Sarkanais karogs”	4467	124
„Kommunisma ceļš”	4074	82
Leņina v. n.	3915	60
„Abava”	3638	53
„Leņina ceļš”	3476	58
„Ciņa”	3463	55
„Uzvara”	3260	83
„Boļševiks”	2419	52
„Kopdarbība”	2187	36
„Jaunā gvarde”	2129	38
„Proletarietis”	1948	53
„Brīvais ceļš”	1612	76
„Padomju Latvija”	1440	16
Ždanova v. n.	1364	65
Raipa v. n.	—	—
„Aktivists”	—	—

Piezīme: Raipa v. nos. un kolchozā „Aktivists” vistu fermu nav.

Jaunās lopkopes — darba pirmrindnieces

Bija 1952. gada pavasaris, kad 14 gadus vecā meitene Alma Andersone pabeidza Ivandes 7-gadīgās skolas pēdējo klasi.

— Ko darīt? — prātoja meitene, dzīves ceļi ir dažādi, bet kuru izvēlēties?

Varēja turpināt izglītību vidusskolā, teknikumā. Dažas klases biedrenes ieteica sekot viņu piemēram — iestāties darbā kādā no pilsētas rūpniecības uzņēmumiem.

Jā, ko darīt? Vairāk par visu Almai patika lauku dzīve, zēl bija atstāt dzimto kolchozu un viņa nolēma palikt tur. Protams, tāds skuķis smagu darbu darītājs nebija, bet lauksaimniecības arteļa „Latvijas strēlnieks” valdes priekšsēdētājs b. Rozītis atrada viņai piemērotu nodarbošanos. Otrās laukkopības brigades ļaudis Almu pieņēma savā vidū. Meitene piedalījās kūsmēslu izvešanā, stādīja kartupeļus, sēja kukurūzu un veica citus darbus. Kad centīgā darbā pienāca rudens, viņa nopriecāties vien nevarēja par raženām druvām un ar visu jaunības degsmi centās palīdzēt pēc iespējas ātrāk nokopt laukus.

Ātri pagāja laiks, un pienāca 1955. gada rudens. Alma ar čaklo darbu bija iekarojusi visu kolchoznieku simpātijas un cieņu. Un te kādas dienas vakarā, kad meitene atgriezās no darba, mājās viņu sagaidīja valdes priekšsēdētājs b. Rozītis.

— Tu, Alma, jau droši vien zini, — viņš teica, — ka slaucēja Mirdza Strujeviča ar māti piena izslaukumus no gada gadā atpaliek. Kā būtu, ja tu pagātu kopšanā Mirdzas govīs?

Slaucēja Alma Andersone

Tas, ka Strujeviča slikti kopj govīs, Almai jau sen bija zināms. Rudens jau durvju priekšā, bet Mirdzas govīs bija tik vājas kā dažkārt pašos atpalikušos kolchozos pavarī. Taču atteikties bija neērti. Tā Alma Andersone kļuva par slaucēju.

Tagad viņas darba diena sākas jau piecos rītā un beidzas vēlu vakarā. Visu saņemto barību jaunā slaucēja pirms izēdināšanas rūpīgi sagatavoja. Viņa rūpējās, lai govīm netrūktu mineralvielu un vitaminbarības. Lai gan bija ziemošanas periods — laiks kad barības devas bija stingri ierobežotas, tomēr Almas brūnā sāka atkopties un ar katru dienu deva arī vairāk piena. Tiesa, kaut cik ievērojami piena izslaukumus 1955. gada pēdējos mēnešos Alma nevarēja pacelt. Ja arī izslauca ap 1400 kg no govīs, tad tas tomēr bija vairāk ne-

kā ieguva Mirdza. Daudz raženāks jaunajai slaucējai bija nākamais darba gads. Viņa piefermas laucīņā izaudzēja krietnu sakņu ražu. Lai gan kolchozā vidēji izslauca par vairākiem simts kg piena mazāk nekā iepriekšējā gadā, tomēr Alma bija kāpinājusi piena izslaukumus par 400 kg no govīs.

Par labu darbu pagājušajā gadā Almu Andersoni kolchoza valde izvirzīja uz rajona jauno lauksaimniecības darbinieku pirmo salidojumu. Kā rajona pārstāve Alma piedalījās arī republikaniskajā jauno lauksaimniecības darbinieku sanāksmē Rīgā. Tur viņa par teicamu darbu apbalvoja ar LĻKJS CK Goda rakstu.

Atgriežoties no Rīgas čaklā slaucēja apņēmās šogad piena izslaukumus kāpināt vēl par 400 kg un 0,6 ha lielā piefermas laucīņā izaudzēt labu kartupeļu un lopbarības biešu ražu.

Jāsaka, ka Alma godam savas saistības pilda. Ja pirmajā pusgadā, kad visas govīs nebija slaucamas, viņa vidēji no katras bija izslaukusi nepilnus 1000 kg piena, tad jūlijā virs plāna viņa izslauca jau 1000 kg. Pašreiz čaklajai slaucējai vidējais piena izslaukums pārsniedz 10 kg no govīs, kas ir labākais kolchozā. Tagad, kad atkal pienācis ražas novākšanas laiks, druvās sastopam arī Almu. Viņa sien kūlīšus.

Vēl gribas pasacīt, ka čaklā lopkope pēc darba atrod arī laiku sportam un mākslinieciskai pašdarbībai.

J. Dzenis

Ukrainas PSR. Daudzi L'vovas darbaļaudis ceļ sev dzīvojamās mājas. Pēdējā laikā pilsētā izaugušas jaunas ielas kā Ceļnieku, Mašīnistu un citas.

Pavīsam pilsētā būvē 3 tūkstoš dzīvokļus. Daudzas L'vovas strādnieku un kalpotāju ģimenes Oktobra 40. gadadienu sagaidīs jaunos dzīvokļos.

Uzņēmumā: jaunās mājas Mašīnistu ielā.

Šefiem jāpalīdz ražas novākšanā

Kļuvis gandrīz par tradīciju, ka svarīgāko darbu periodos lauku ļaudīm palīdz šefu organizācijas. Iepriekšējo gadu pieredze parādīja, ka šefības organizācijas var sniegt ievērojamu atbalstu. Tā lauksaimniecības arteļi „Kopdarbība” pērn daudz palīdzēja ATK-7 kolektīvs. Ražas novākšanas laikā ilgāku laiku talcinieki strādāja brigādēs, palīdzēja cukurbiešu un kartupeļu novākšanā, gatavoja skābarību, deva transportu.

Raiņa vārdā nosauktajam kolchozam palīdz rajona rūpniecības kombināta kolektīvs. Jau pavasarī no rūpniecības kombināta uz kolchozu dažas dienas nosūtīja traktorū un buldozeru pakaišu kūdras sagādei. Rezultatā pie lopu novietnēm pievests vairāk simt tonnu pakaišu kūdras.

Pašreiz mūsu kolchozos sācies jauns spraiga darba posms — ražas novākšana. Laukkopji izaudzējuši bagātu ražu, tādēļ tās novākšanā jāpalīdz arī šefību organizācijām.

Rajona patērētāju biedrību savienība jau 7. augustā uz šefības kolchozu „Dzimtene” aizsūtīja savas automašīnas

rudzu ievēšanai šķūņos. Ar transportu un talciniekiem viņi palīdzēs arī turpmāk.

Taču lielum lielais vairums šefību organizāciju nesniedza kolchoziem vajadzīgo atbalstu. Piemēram, jau pagājušajā gadā maz savam šefības kolchozam „Brīvība” palīdzēja sakaru kantora kolektīvs, Lauksaimniecības arteļim „Cīņa” kaut cik nopietnu atbalstu nesniedza šefi — rajona slimnīcas darbinieki.

Kolchoza „Sarkanā zvaigzne” ļaudis atceras savus šefus — remontu un celtniecības kantora kolektīvu, tikai ne labā nozīmē. Remontu un celtniecības kantora priekšnieks b. Zivtiņš aizmirsis savus šefības pienākumus. Tas pats sakāms par daudzām citām iestādēm un organizācijām.

Pašreiz kolchozos steidz labības novākšanu, rit skābarības sagāde. Drīz sekos cukurbiešu un kartupeļu novākšana. Visos šajos darbos daudz var palīdzēt šefību organizācijas gan ar talciniekiem, gan ar transportu. Tikai kopīgiem spēkiem ražu varēs novākt laikā un bez zudumiem.

R. Rītums

Jaunatnes manifestacija un mītiņš par mieru un draudzību

Kā jau ziņots, VI Vispasaules jaunatnes un studentu festivāla 10. dienā notika grandioza jaunatnes manifestacija. Šai dienā pagāja 12 gadi, kopš amerikāņu aviācija nolēma uz Japānas pilsētu Hirosimu pirmo atombumbu, kas prasīja milzīgus upurus un nodarīja kolosālus postījumus. Maskavas jaunieši un jauniešes izgāja pilsētas ielās, lai protestētu pret kodolieroču izmēģinājumiem un prasītu izbeigt to ražošanu. Virs manifestācijas dalībnieku kolonnām plakati, kas aicina uz mieru, protestē pret atomkara draudiem. Jaunieši dziedāja dziesmas, kas aicina uz mieru un draudzību.

Simtiem tūkstošu darbaļaudžu, stāvēt uz ietvēm, kvēli apsveica jaunos miera cīnītājus. Dedzīgiem aplausiem un saucieniem viņi atbalstīja jauno padomju cilvēku miera centienus.

Jauniešu kolonnas ieradās Manežas laukumā. Priekšgalā nesa lāpas. Gājieni bija varens un svinīgs. Tas savilpoja visu to cilvēku sirdis, kam dārgs ir miers un dzīvība, kas grib laimi saviem bērniem.

Visapkārt estrādei lielas ār-

valstu un padomju mākslinieku pretkara plakatu foto reprodukcijas. Plīvo karogi. Jaunieši un jauniešes piepilda visu laukumu. Skandziesma „Lidojiet, baloži, lidojiet”, ko izpilda orķestris un koris. Lāpu nesēji dodas uz estrādi. Maza meitenīte noliek baltus ziedus uz „Hirosimas akmens”. Viņa aizdedzina lāpu, kuras liesmas redzamas no visām laukuma malām. Spēcīgi un svinīgi skan Bethoveņa V simfonija.

Klātesošo uzmanību saista japāņu jaunieši, kura tikko uznākusi uz estrādes. Tā ir festivāla delegate Hisako Nagata. Viņa pieiet pie mikrofonā un saka runu, kurā stāstas par Hirosimas un Nagasaki upuriem, aicina visas pasaules jaunatni cīnīties par udepraža un atombumbu ieroču izmēģinājumu aizliegšanu. Savu runu Hisako Nagata nobeidz ar vārdiem:

„Pasaulē jāuzvar mieram! Cilvēcei jāuzplaukst!”

Tūkstošiem mītiņa dalībnieku aplaudē, pilnīgi solidarizējoties ar jauno Japānas pārstāvi.

Uz estrādes uznāk padomju varone Zoļas Kosmodemjanskas māte — Lūbova Tri-

mofejevna Kosmodemjanska. Sīsnīgi kā māte viņa apskauj jauniņus un uzdāvina viņai lakatu.

Japanas delegate aicina klātesošos ar klusuma brīdi godināt pirmās atombumbas upuru piemiņu.

Iestājas klusuma brīdis. Jaunie cilvēki no daudzām pasaules zemēm, padomju jaunieši noliec galvas, atceroties Japanas pilsētas Hirosimas iedzīvotājus, kuri gājuši bojā atombumbu bombardēšanā.

Mītiņa dalībnieki ar dziļu uzmanību noklausījās padomju jaunatnes pārstāvja — Padomju Savienības Varoņa Alekseja Meresjeva runu.

— Visi mēs esam ieraušies šeit ar vienu domu par tautu draudzību un mieru, — teica Meresjevs, — kā cilvēks, kas pārdzīvojis visas kara grūtības un prot cienīt labumus, ko dod mierīga dzīve, es gribu teikt, tie, kas mēģina no jauna sēt, vēl briesmīgāku kara sēklu, tie, kas draud ar atombumbu, izraisa naidu visas pasaules godīgajos cilvēkos.

Es dziļi ticu, — turpināja A. Meresjevs, — jaunās paaudzes dedzīgajiem miera centieniem. Miljoniem jauno padomju ze-

mes cilvēku vārdā, kuri uzauzdināti visu zemju tautu cieņai un draudzības garā, es saku: padomju jaunatne stāvējusi, stāv un arī turpmāk stingri stāvēs miera sardzē! Visas zemeslodes jaunatne var būt stingri pārliecināta, ka padomju zemes jaunā paaudzē ir uzticams draugs cīņā par mieru un labāku nākotni! Lai kļūst arvien stiprāka visas pasaules jauno cilvēku vienība cīņā par mieru un draudzību visā pasaulē!

Tribinē Vispasaules miera padomes vicepriekšsēdētājs Džeims Endikots. Vispasaules miera padomes vārdā viņš nodod sveicienus VI Vispasaules festivalam un mītiņa dalībniekiem.

Mēs nenosargāsim mieru, teica Džeims Endikots, un nenovērsīsim jaunu Hirosimu bez organizētas masu kustības un cīņas, nežēlojot nekādus spēkus. Tāpēc mēs aicinām visas tautas prasīt kodolieroču izmēģinājumu izbeigšanu, šo ieroču iznīcināšanu, kā arī aizstāvēt mieru, panākt atbrūošanos.

Noslēgumā Džeims Endikots teica:

— Mēs esam pārliecināti, ka jaunatne, kas šajā festivālā iepazinusi prieku un draudzību, nogādās šo uzsaukumu visas zemeslodes cilvēkiem.

Ar ilgiem aplausiem mītiņa dalībnieki uzņēma Japanas delegācijas vadītāju festivālā Sano Susumu un lielu grupu Japanas jauniešu. Sano Susumu nolāsīja Japanas delegācijas aicinājumu visas pasaules jaunatnei un studentiem stiprināt draudzību un savstarpējo saprašanu, cīnīties pret karu, par mieru visā pasaulē!

Manežas laukumā un tālu ārpus tā skaļruņos skan Japānas jaunatnes dziesma „Nepieļausim atombumbu”.

Mītiņa beigās maza krievu meitenīte palaida baltu balodi. Tas pacēlās gaisā un tai pašā brīdī orķestris sāka spēlēt draudzības un miera dziesmu — Demokrātiskās jaunatnes himnu.

Manifestacija un mītiņš spilgti demonstrēja jaunatnes miera centienus, tās gribu par katru cenu novērst atomkara draudus. (TASS)

VI VISPASAULES JAUNATNES UN STUDENTU FESTIVALS MASKAVĀ

1. Maskavā 28. jūlijā V. I. Lēpina vārdā nosauktā Centralajā stadionā svinīgi atklāja VI Vispasaules jaunatnes festivalu. (Sānos pa labi).

2. Festivala dalībnieki (no kreisās) Huans Bargi (Zviedrija), Edris Vinsents (Haiti sala) un Zeri Benjona (Zviedrija) sarunājas Sverdlova laukumā. (Sānos pa labi).

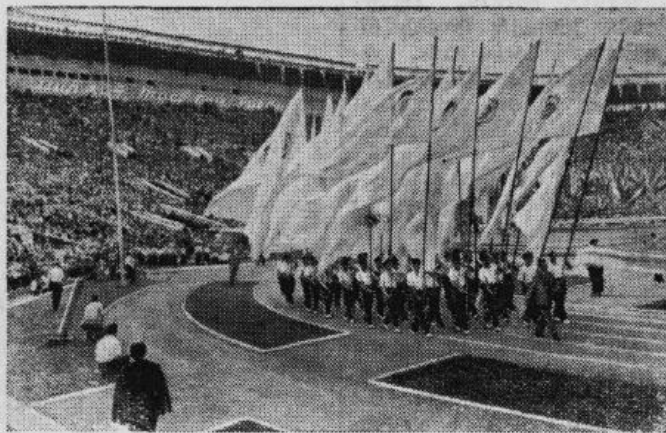
3. Maskavas teatros, Kulturas namos un klubos notika starptautiskie mākslinieku un pašdarbības kolektīvu koncerti.

Attēlā: Ceilonas deju kolektīvs nacionālos tērpos koncerta laikā Komunas laukumā. (apakšā pa kreisi).

4. Vieglatlētikā labākos rezultātus tīlākšanā ar ieskriešanos uzrādīja padomju jaunie V. Maremjā. Viņas rezultāts 5 metri 87 centimetri.

Attēlā: meitenes pasniedz ziedus uzvarētājam V. Maremjā. (apakšā vidū).

5. Ķīniešu jauniešu stadionā. (apakšā pa labi).

SPORTS

Kuldīgas vieglatļiem aug teicama jaunā maiņa

Nesen Rīgā noslēdzās Latvijas PSR 1957. gada jaunatnes vieglatlētikas sacensības, kur jaunākajā grupā ļoti labus panākumus guva mūsu rajona izlases komanda: I. Tirums, S. Riekstiņa, B. Kesenfelde un Z. Upenieks, komandu vērtējumā izcīnīot pārliecinošu II vietu. Komandas sastāvs komplektējās no 2. 7-gadīgās skolas audzēkņiem (skolas direktore b. Pačā, fizikultūras skolotājs b. Vilce).

Vislabākās sekmes guva Imants Tirums, kurš lodes grūšanā bija daudz pārkāps par visiem saviem pretiniekam un ar rezultātu 13,72

m par vairāk nekā diviem metriem pārspēja II vietas ieguvēju. Otru uzvaru ar rezultātu 1,50 m viņš izcīnīja augstlēkšanā.

Negaidīta bija mazās Birutas Kesenfeldes izcīnītā II vieta augstlēkšanā ar telcāmu rezultātu 1,35 m, kas par 5 cm pārsniedza III sporta klases normatīvu. Ar 31,28 m tālu metienu Spodra Riekstiņa nodrošināja sev II vietu granatā mešanā. Bez tam viņa ar rezultātu 4,21 m ierindojās 7. vietā tāllēkšanā.

Zigurds Upenieks 100 m velcā 13,6 sek. un aizlēca 4,48 m.

L. Trumšņs

Kuldīgas jaunie futbolisti pārspēj Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandu

Ģatavojoties Vissavienības skolu spartakiadei, Ventspilī atklāmatizācijas nolūkā treniņu momentu uzturas saulainās Kirgizijas PSR skolu jaunatnes vieglatlētikas, riteņbraukšanas, futbola, basketbola, tenisa un citas izlases komandas.

Ceturtdien, lai draudzīgā cīņā sacenstos ar tālajiem viesiem, uz Ventspili izbrauca „Vulkana” jaunie futbolisti, kas bija papildināti ar dažiem 1937. un 1938. gadā dzimušiem spēlētājiem.

Pēc Ventspils tiesneša signāla laukumā izskrien „Vulkana” un tumši iedegšie Kirgizijas jaunie futbolisti. „Vulkana” komandas kapteinis Priedoliņš pasniedz viesiem ziedus.

Spēle sākas samērā lēnā tempā, un jau ar pašām pirmajām minūtēm teritoriālā pārsvarā turas kuldīdznieki. Spēles 13. minūtē negaidīti krit pirmie vārti: Priedoliņš no burzmas savā soda laukumā cenšas bumbu izslēst autā, bet ielaida to vārtu kreisajā augšējā stūrī. 1:0 vadībā Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komanda. Spēles temps ievērojami pieaug. Lielā pārsvarā vulkanieši, tomēr ilgāku laiku tiem neizdodas rezultātu izlīdzināt. Spēcigs Porgaļa sitiens trāpa vārtu šķērsokū, bet bumba atlec atpakaļ laukumā. Spēles 25. minūtē A. Freimanis no apmēram 10 metriem garām vārtsargam ar galvu raida bumbu uz vārtiem, tomēr pēdējā brīdī, kad bumba, ripojot uz vārtiem, jau atrodas uz vārtu līnijas, pretinieku komandas aizsargam izdodas to atslēst lauku-

mā. Tūlīt seko spēcigs Hercenberga sitiens, kurš nav pa spēkam viesu vārtsargam un rezultāts kļūst 1:1. Spēles turpinājumā aizvien pārsvarā mūsu jaunie futbolisti, tomēr sitienu pa vārtiem ir sasteigti, neprecīzi, un bumba lido vārtiem pāri vai arī to uzņem viesu vārtsargs. Pirmā puslaika pēdējā minūtē A. Freimanis izvirza kuldīdzniekus vadībā ar 2:1.

Ari otrā puslaikā pārsvarā vulkanieši, kas, labi saspēlējoties, bieži apdraud viesu vārtus. Pretiniekli galvenokārt darbojas ar atsevišķiem izrāvieniem, kas aizvien bīstami. Puslaika sākumā viens no šādiem izrāvieniem tikko nebēdzās ar vārtu guvumu. Pēc dažām minūtēm Porgaļis iziet viens pret vārtsargu un ar neatvairāmu sitienu ielaida bumbu vārtu kreisajā apakšējā stūrī.

Vulkanieši, samierinājušies ar sasniegtu, sāk spēlēt mazāk centīgi un spēle izlīdzinās. 10 minūtes pirms spēles beigām ļoti spēcigs kirgizu sitiens trāpa vārtu stabā leksējo malu un bumba ielido vārtu tīklā. Rezultāts kļūst 3:2. Ar šo brīdi iniciatīvu pārņem Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komanda un turas leģerājāmā pārsvarā, tomēr gūt trešos — neizšķirtu nesošus vārtus viņiem neizdodas un draudzīgā spēle noslēdzas ar 3:2 Kuldīgas jauno futbolistu labā.

Otrdien Ventspilī ar Kirgizijas PSR skolu jaunatnes izlases komandām sacenšies mūsu basketbolisti un volejbolisti.

S. Smirnovs

≈ Brestas cietokšņa varoņi ≈

(16. turpinājums)

Pēc mītiņa pilsētas stadionā, kurā piedalījās 10 tūkstoši pilsētas darbināžu, cietokšņa aizstāvoji no Brestas aizbrauca. Pirms aizbraukšanas Brestas apgabala izpildu komitejas priekšsēdētājs, viens no Baltkrievijas pazīstamiem bijušiem partizāniem, Padomju Savienības Varonis Romāns Mačulskis par godu Brestas varoņiem rīkoja pieņemšanu. Pēc tam daudzi Brestas ledzīvotāji ar puķēm pavadīja uz staciju varoņus. No šīs pilsētas, kura neizsakāmi dārga katram Brestas varonim, viņi aizveda uz visu mūžu neaizmirstamus iespaidus.

Pagājušā gada vasarā un rudenī uzstājos pa radio ar stāstiem par Brestas cietokšņa varoņu meklēšanu. Pēc tam saņēmu ļoti daudz vēstule. Pašreiz to skaits jau ir vairāk kā 5000. Starp vēstulēm ir daudzas, ko rakstījuši cietokšņa aizstāvoji. Ja agrāk ar lielām grūtībām izdevās atrast ap 50 cietokšņa aizstāvoju, tad pēc radio pārraides man savas adreses paziņo-

juši vairāk nekā 200 agrāk nezināmo cietokšņa aizstāvoju.

Ar lielu savijojumu uzņēma cietokšņa dalībnieki ziņu, ka padomju tauta atceras un godina viņu varonību. Daudzi ar lielu prieku pa radio klausījušies savu cīņu biedru vārdus, ka Gavrilo, Klipu, Matevosjanu, Abakumovu, Filu un citus.

Es pazinu Gavrilo, — rakstīja rezerves virsnieks Ivans Gomozevs no Leningradas. — Tas bija godīgs komunistis, prasmīgs komandieris, darbīgs, rūpīgs kā teos. Gavrilo, bija viens no labākajiem divīzijas virsniekiem. Domāju, ja nebūtu bijusi Brestas cietokšņa trāģedija, Gavrilo būtu viens no Tēvijas kara ievērojamākajiem virsniekiem.

Lasītāji atceras, ka 333. pulka kareivjiem izbeidzās kaujas patronas, viņi uzsāka drosmīgu mēģinājumu pārraut ienaidnieka ielenkuma loku. Pēc uzbrukuma palika dzīvi tikai 9 kaujinieki, kurus saņēma gūstā. To skaitā arī Pēteris Klipu, kurš divas reizes kontuzēts un ievainots. Klipu nosūtīja uz nometni Belaža Podjeska. Tur Klipa

satika tādu pašus karaspēka daļu audzēkņus 14—16 gadus vecus zēnus. Klipa kopā ar pieciem zēniem gatavojās bēgt no gūstekņu nometnes.

Nesen viens no šiem zēniem Pēteris Koteļņikovs atrakstīja. Tagad viņš jau ir vecākais leitnants. Ar liela patiku Koteļņikovs atceras savu kaujas biedru Pēteri Klipu.

— Iepazīnos ar Klipu pirmās kara dienās 333. kājnieku pulka pagrabā. Pirmais, ko viņš man jautāja bija, vai es protot šaut ar šauteni. Vairākas dienas nodzīvoju ar Klipu vienā pagrabā. Visi viņu pazina kā drosmīgu zēnu, kurš bieži izlida no pagrabā un gāja izlākos. Viņš bija tas, kurš atrada pussagratu notikta patronas, granatās un citus kaujas piederumus. Pēteris Klipa organizēja 5 gūstekņu bēgšanu. Tie bija pulka audzēkņi Volodja Kazmins, Volodja Izmailovs, Koja Novikovs un es. Bēgot no nometnes mūs notvēra un ievietoja Brestas cietumā. Ceturtā dienā mūs izlaida no cietuma. Iznākot no cietuma, Klipa uzgāja Brestas

apkārtnē vācu kaujas piederumu noliktauvu. Viņš tālīt ierosināja noliktauvu uzspriest. Uzspriest noliktauvu neizdevās, pilsētā notika aresti un mums vajadzēja aizvākties. Atrādamies vācu aizmugurā, Klipa droši runāja vāciešiem iedzīvotājiem, ka padomju armija ir neuzvarama, ka padomju vara atgriezīsies.

Ļoti daudz laba atceras leitnants Stepan Terehčovs par Brestas cietokšņa kara feldšeri Raisu Abakumovu.

Blakus mums, — rakstīja leitnants, — atradās daudzi ievainoti, kurus kopā un ārstēja Raisa. Nereti viņa, vārdus sakot, ievainotos izvilka ienaidniekam deguna priekšā. Viņa pati uz saviem pleciem zēnu ienaidnieka apšaudes izvilka daudzus smagi ievainotos, ienesa pazemē un izglāba viņu dzīvības.

Uzstāšanās pa radio, stāsti par Brestas varoņu meklēšanu palīdzēja vienam otru atrast, kas līdz šim dzīvoja šķirti.

Aleksandrs Fils, par kuru jau stāstīju, bija dzimis nabadzīgā zemnieku ģimenē Krasnodaras novadā. 30. gadu sākumā viņš kā 14 gadus vecs zēns no mājām aizbēga un kļuva par bezpajumtnieku. 1933. gadā nonāca Rostovā pie Donas. Tirgū kādai sie-

vietei Fils izrāva rokas somiņu un metās bēgt.

„Bet par brīnumu, — stāstīja Fils, — šī sievietē izturējās pavīsam citādi kā pārējās. Viņa neklēdza un nedzinās man pakal, bet klusi un lēni sekoja man. Tas bija tik negaidīti, ka es apstājos. Arī sievietē apstājos un no tālienes klusi teicu: „Zēn, nādu pie tevis, bet somiņu atdo, es teju manas pārtikas kartiņas. Es biju tā pārtēlģis, ka mehantiski pasniedzu sievietei somiņu. Viņa atvēra somiņu izņēma 18 rubļus un sniedza to man: „Klauses, zēn, ja tev ir slikti, un tu gribi ēst, atnāc pie manis. Te mana adrese”. Un viņa uzrakstīja uz papīrša:

„Gazetnij pereulo, 97. Nina Stepanovna Moskoļčeva”.

Pēc pāris dienām mazais bezpajumtnieks, noplisis un izsalcis ieradās norādītajā vietā. Dzīvokļa saimniece nebija mājās, bet kaimiņi bija brīdināti, ka var atnākt kāds zēns. Tie viņu pabarvoja un nolika gulēt. Kad ieradās Nina Moskoļčeva, viņa ieteica Filam palīkt pie viņas. Izrādījās, ka Fils bija nohveis pilsoņkara varoņa Moskoļčeva ģimenē.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms